

Openbaar Ministerie

College van procureurs-generaal

Voorzitter

Postbus 20305, 2500 EH Den Haag.

██████████
██████████ ██████████ ██████████
██████████
████████████████████

Prins Clauslaan 16
2595 AJ Den Haag
Telefoon +31 (0)88 699 1100
telefax +31 (0)88 699 0164

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Datum
Ons kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

Bestuurlijke en Juridische zaken
████████████████████
088 ██████████
23 december 2013
PaG/BJZ/45022
Rolodex onderzoek/2110266mdw
2
Beslissing op uw Wob-verzoek inzake Rolodex

Bij beantwoording de
datum en ons kenmerk
vermelden. Wilt u slechts
één zaak in uw brief
behandelen.

Geachte ██████████

Naar aanleiding van uw brief van 17 oktober 2013 bericht ik u als volgt.

Verloop van de procedure

In uw brief van 17 oktober 2013, ontvangen op 18 oktober 2013, heeft u met een beroep op de Wet openbaarheid van bestuur (Wob) verzocht om openbaarmaking van het Rolodex-dossier. Verder heeft u verzocht om alle documenten waaruit blijkt dat de rol van mr. J. Demmink als verdachte in zedenzaken is besproken op het ministerie van Veiligheid en Justitie.

De ontvangst van uw verzoek is bij brief van 29 oktober 2013, kenmerk 446273, aan u bevestigd.

In de brief van 13 november 2013, kenmerk 451619, is de beslistermijn met vier weken verdaagd.

Op 15 november 2013 heeft u telefonisch contact gehad met ██████████ medewerker bij het Parket-Generaal, over uw verzoek om openbaarmaking van het Rolodex-dossier. In dit gesprek is u gemeld dat de minister eerder aan de Tweede Kamer heeft geschreven dat mr. J. Demmink niet in het Rolodex-dossier voorkomt.

U bent verwezen naar de antwoorden op Kamervragen.¹ In dit telefoongesprek heeft u aangegeven dat u graag met eigen ogen wilt zien wat er in het onderzoek is gebeurd en wat er in het dossier is opgenomen. Tevens wilt u de verklaringen inzien die uw cliënt, [REDACTED], heeft afgelegd.

Naar aanleiding van dit telefoongesprek is binnen het Parket-Generaal onderzocht of aan u inzage zou kunnen worden gegeven in het dossier.

Op woensdag 20 november 2013 heeft u wederom telefonisch contact gehad met [REDACTED]. Toen is aangegeven dat er geen wettelijke grondslag is voor inzage in het dossier en dat inzage derhalve niet mogelijk is. In dit gesprek heeft u het verzoek nader gespecificeerd en toegelicht. Enerzijds is het u te doen om verklaringen die uw cliënt heeft afgelegd bij de politie/CIE en toezeggingen over zijn status van beschermde getuige, anderzijds bent u geïnteresseerd in het onderzoek van de Rijksrecherche naar hoge justitieambtenaren, met name welke informatie er was, welk onderzoek er heeft plaatsgevonden, hoe de besluitvorming is gelopen en of er andere meldingen zijn geweest. Het is u uitdrukkelijk niet te doen om informatie over een, aan Rolodex gelieerd, onderzoek van de Amsterdamse jeugd- en zedenpolitie naar de prostitutie en het misbruik van minderjarigen.

Op donderdag 5 december 2013 is er wederom telefonisch contact geweest tussen u en [REDACTED]. In dit gesprek heeft u ingestemd met opschorting van de beslistermijn tot 25 december 2013. Dit is in de brief van 11 december 2013, kenmerk PaG/BJZ/44901, schriftelijk aan u bevestigd.

Ik heb uw verzoek behandeld met inachtneming van de specificatie die u in de hiervoor genoemde telefoongesprekken hebt gegeven. In deze brief wordt er op uw verzoek beslist voor wat betreft het Rolodex-onderzoek. U ontvangt van het ministerie van Veiligheid en Justitie een beslissing op de andere onderdelen van uw verzoek.

Wettelijk kader

Uw verzoek heb ik beoordeeld aan de hand van de Wob. Uitgangspunt van de Wob is dat er, in het belang van een goede en democratische bestuursvoering, voor degene die om informatie verzoekt een recht op openbaarmaking van de informatie bestaat.

¹ Kamervragen II (aanshangsel) 2006-2007, nrs. 2109, 2110, 2111.

Het bestuursorgaan kan de openbaarmaking van de gevraagde informatie achterwege laten wanneer zich (één of meer) van de in de artikelen 10 en 11 van de wet genoemde uitzonderingsgronden of beperkingen voordoen.

Het recht op openbaarmaking op grond van de Wob dient het publieke belang van een goede en democratische bestuursvoering, welk belang de Wob vooronderstelt. Daarom kan ten aanzien van de openbaarheid geen onderscheid gemaakt worden naar gelang de persoon of de oogmerken van de verzoeker. Bij de te verrichten belangenafweging worden betrokken het algemene of publieke belang bij openbaarmaking van de gevraagde informatie en de door de weigeringsgronden te beschermen belangen, maar niet het specifieke belang van de verzoeker. Wanneer deze belangenafweging leidt tot het oordeel dat de gevraagde informatie geheel of gedeeltelijk verstrekt moet worden, betekent dit dat niet alleen de verzoeker, maar iedereen die dat wenst van deze informatie kennis kan nemen.

Aan de toepassing van de Wob wordt niet toegekomen indien op de gevraagde informatie een bijzondere uitputtende regeling voor het bekendmaken van stukken van toepassing is die ertoe strekt te voorkomen dat door toepassing van de Wob afbreuk zou worden gedaan aan de werking van die bijzondere uitputtende regeling. In dat geval derogeert die specifieke bepaling aan de algemene bepalingen van de Wob.

Ingevolge artikel 7 Wet politiegegevens (hierna: Wpg) is de ambtenaar van politie of de persoon aan wie politiegegevens ter beschikking zijn gesteld verplicht tot geheimhouding daarvan, tenzij de wet verstrekking van deze gegevens verplicht of de politietask daartoe noodzaakt in bijzondere gevallen. Politiegegevens zijn gegevens betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon die in het kader van de uitoefening van de politietask worden verwerkt.

Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) volgt dat artikel 7 Wpg, zo'n bijzondere uitputtende regeling bevat, zodat in die gevallen aan een beoordeling op basis van de Wob niet wordt toegekomen. Zie onder meer ECLI:NL:RVS:2012:BY5104.

Inventarisatie

Naar aanleiding van uw verzoek zijn 32 documenten aangetroffen waarin de door u gevraagde informatie staat vervat. Ik heb deze documenten opgenomen in een inventarislijst die als bijlage bij dit besluit is gevoegd. Zo nodig zal ik in dit besluit verwijzen naar het documentnummer op de inventarislijst.

Besluit

Ik heb besloten gedeeltelijk aan uw verzoek tegemoet te komen door de gevraagde informatie deels openbaar te maken. Voor de motivering hiervan verwijs ik u naar het navolgende.

Motivering

Verklaringen cliënt en toezeggingen beschermde getuige

U heeft gevraagd om openbaarmaking van de verklaringen die uw cliënt heeft afgelegd bij de politie/CIE. U stelt dat uw cliënt informant was in het Rolodex-onderzoek en u wilt graag weten wat er is verklaard en wat daar mee is gedaan. Tevens heeft u gevraagd om informatie over toezeggingen over de status van beschermde getuige. Ik overweeg hieromtrent het volgende.

Op uw stelling, dat uw cliënt informant was van de politie en dat hij in dat kader verklaringen heeft afgelegd, kan ik niet reageren. Artikel 7 Wpg verzet zich hiertegen.

Onder verwijzing naar twee uitspraken van de Hoge Raad van 2 maart 1982 (*NJ* 1982, 460) en 5 oktober 1982 (*NJ* 1983, 297) merk ik op dat elke verstrekking van informatie over de vraag of een met naam en toenaam genoemd persoon al dan niet als informant met de politie samenwerkt het belang van opsporing en vervolging kan schaden en tevens de veiligheid van de informant en overige betrokkenen zou kunnen schaden. In het algemeen geldt dat informanten alleen op basis van absolute vertrouwelijkheid willen meewerken met de politie. Indien informanten geen informatie meer met de politie zouden willen delen - omdat die samenwerking en de gedeelde informatie op enig moment publiek zouden kunnen worden - heeft dat negatieve gevolgen voor de informatiepositie en effectiviteit van de politie, met name bij het opsporen van zware misdrijven. De wens van vertrouwelijkheid wordt mede ingegeven door de niet geringe kans dat informanten gevaar lopen indien de samenwerking publiekelijk bekend zou worden, omdat zij zich veelal in het criminele milieu en rond een subject begeven.

Dat hier een periode van tien jaren is verstreken sinds uw cliënt, naar uw zeggen met de CIE heeft gesproken, doet aan het voorgaande niet af.

Het voorgaande geldt eveneens ten aanzien van uw verzoek om informatie over toezeggingen in verband met de status van beschermde getuige.

Rolodex-dossier

Het Rolodex-onderzoek komt voort uit een ander strafrechtelijk onderzoek naar misbruik van minderjarige jongens in een homobordeel in Amsterdam. Binnen dit deelonderzoek Rolodex is een viertal personen nader onderzocht: twee hoofdofficieren van justitie en twee andere medewerkers met een juridische overheidsfunctie.

Onder de documenten bevindt zich een aantal processen-verbaal die van de Rijksrecherche of de regiopolitie Amsterdam-Amstelland afkomstig zijn. Voor zover deze documenten informatie betreffende een te identificeren natuurlijk persoon bevatten - te weten namen, adressen, geboortedata- en plaatsen, telefoonnummers, functies, handtekeningen en foto's van getuigen en overige betrokkenen - mag ik deze informatie op grond van artikel 7 Wpg niet openbaar maken.

Ook in de documenten die niet afkomstig zijn van de politie staat informatie die raakt aan de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen. Ook in dit geval gaat het om namen, adressen, telefoonnummers en handtekeningen. Voor zover deze als bijzondere persoonsgegevens kunnen worden aangemerkt, te weten strafrechtelijke persoonsgegevens in de zin van artikel 22 Wet bescherming persoonsgegevens, mag ik deze informatie, op grond van artikel 10, eerste lid, aanhef en onder d, Wob, niet openbaar maken. Ik zal daarom deze informatie niet openbaar maken.

Op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, van de Wob blijft openbaarmaking van informatie achterwege voor zover het belang daarvan niet opweegt tegen het belang dat de persoonlijke levenssfeer van bij de openbaarmaking betrokken personen wordt geëerbiedigd. Waar het gaat om het beroepshalve functioneren van ambtenaren kan slechts in beperkte mate een beroep worden gedaan op het belang van eerbiediging van hun persoonlijke levenssfeer. Dit ligt anders indien het betreft het openbaar maken van namen van de ambtenaren. Namen zijn immers persoonsgegevens en het belang van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer kan zich tegen het openbaar maken daarvan verzetten.

Het Rolodex-onderzoek richtte zich op gestelde betrokkenheid van justitiemedewerkers bij het misbruik van minderjarigen. Indien deze medewerkers betrokken zouden zijn bij zulke gedragingen, dan kan dat van belang zijn voor het beroepsmatig functioneren van deze ambtenaren. Ik meen echter dat ik het belang van bescherming van de persoonlijke levenssfeer in dit geval zwaarder moet laten wegen dan het belang van openbaarheid, omdat in het onderzoek geen enkele grond is gevonden die deze verdachtmaking heeft kunnen onderbouwen. Bovendien betreft het hier ambtenaren die gezien hun functie meer dan normaal in de publieke belangstelling staan. Als zij ten onrechte met een strafbaar feit als het misbruik van minderjarigen in verband worden gebracht, dient hun persoonlijke levenssfeer zeer zwaar te worden gewogen. Mede omdat misbruik van minderjarigen een gevoelig thema is dat grote maatschappelijke onrust veroorzaakt en de omstandigheid dat betrokkenen daarmee in verband worden gebracht voor hen verstrekende gevolgen kan hebben in hun dagelijks leven.

Voorts acht ik het relevant dat indien ik de informatie in geanonimiseerde vorm verstrek, er - gezien de kleine kring van betrokkenen - een niet geringe kans is dat de justitiemedewerkers bekend worden. Anonimisering van de aangetroffen documenten sorteert dan ook niet het beoogde resultaat. Ook bestaat het risico dat losse documenten uit dit dossier, door derden buiten de context van het volledige onderzoeksdossier worden geplaatst en zogezegd 'een eigen leven gaan leiden'. Dit kan voor betrokkenen die ten onrechte met ernstige feiten in verband zijn gebracht, zeer ingrijpende gevolgen hebben voor hun persoonlijke leven. Daarom heb ik deze persoonsgegevens geweigerd.

Voor wat betreft de persoonsgegevens van de ambtenaren die het onderzoek hebben uitgevoerd ben ik van oordeel dat het belang van bescherming van de persoonlijke levenssfeer zwaarder weegt dan het belang van openbaarmaking. Daarbij is van belang dat het hier niet gaat om het opgeven van een naam aan een individuele burger die met een ambtenaar in contact treedt, maar om openbaarmaking van de naam in de zin van de Wob en dus openbaarmaking aan eenieder. Ik heb daarom besloten de persoonsgegevens van deze ambtenaren niet openbaar te maken.

Op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g. van de Wob blijft verstrekking van informatie achterwege voor zover het belang daarvan niet opweegt tegen het belang van het voorkomen van onevenredige bevoordeling of benadeling van bij de aangelegenheid betrokken natuurlijke personen of rechtspersonen dan wel van derden.

Gelet op de aard en de inhoud van de gevraagde informatie staat artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob aan openbaarmaking in de weg. Bij openbaarmaking van de gevraagde informatie wordt inzage gegeven in de vertrouwelijke communicatie tussen enerzijds de (hoofd)officieren van justitie en het College van procureurs-generaal en anderzijds leden van het Openbaar Ministerie en medewerkers van de Rijksrecherche. Indien niet de mogelijkheid bestaat om dit overleg vertrouwelijk te kunnen voeren bestaat de vrees dat in de communicatie en het overleg over strafzaken er (bewust of onbewust) rekening mee wordt gehouden dat de verstrekte informatie achteraf openbaar gemaakt kan worden. Dit zal de informatie tussen de betrokken functionarissen en instanties onevenredig bemoeilijken. Het belang van het voorkomen van deze onevenredige benadeling weegt ik daarom zwaarder dan het algemene belang van openbaarmaking.

Artikel 11, eerste lid, van de Wob bepaalt dat in geval van een verzoek om informatie uit documenten, opgesteld ten behoeve van intern beraad, geen informatie wordt verstrekt over daarin opgenomen persoonlijke beleidsopvattingen.

Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat onder het begrip "documenten opgesteld ten behoeve van intern beraad" onder meer moeten worden begrepen: nota's van ambtenaren en hun politieke en ambtelijk leidinggevenden, correspondentie tussen de onderdelen van een ministerie en tussen ministeries onderling, concepten van stukken, agenda's, notulen, samenvattingen en conclusies van interne besprekingen en rapporten van ambtelijke adviescommissies. Ten aanzien van deze stukken moet van de bedoeling om ze als stukken voor intern beraad beschouwd te zien, uitdrukkelijk blijken of men moet deze bedoeling redelijkerwijs kunnen vermoeden. Deze beperking op de informatieverplichting is in de Wob opgenomen omdat een ongehinderde bijdrage van ambtenaren en van hen die van buiten bij het intern beraad zijn betrokken bij de beleidsvorming en -voorbereiding gewaarborgd moet zijn. Zij moeten in alle openhartigheid onderling en met bewindspersonen kunnen communiceren. Staatsrechtelijk zijn slechts de standpunten die het bestuursorgaan voor zijn rekening wil nemen relevant.

Onder persoonlijke beleidsopvattingen worden verstaan: meningen, opinies, commentaren, voorstellen, conclusies met de daartoe aangevoerde argumenten.

In de aangetroffen documenten, die zijn opgesteld ten behoeve van intern beraad, zijn persoonlijke beleidsopvattingen opgenomen. Ik verstrek daarover geen informatie.

Wijze van openbaarmaking

Na toepassing van de voorgaande weigeringsgronden blijft er geen informatie over die voor afzonderlijke openbaarmaking in aanmerking komt.

Gelet hierop ben ik van oordeel dat ik niet meer kan verstrekken dan een zakelijke samenvatting en dat ik daardoor recht doe aan uw verzoek en de hiervoor genoemde belangen. Ik heb dan ook besloten om, ingevolge artikel 7, eerste lid, aanhef en onder c. Wob, aan uw verzoek tegemoet te komen door een samenvatting van het onderzoek, het verloop, de resultaten en de besluitvorming openbaar te maken. U treft deze samenvatting als bijlage bij dit besluit aan.

Mocht u naar aanleiding van deze beslissing nog vragen hebben, dan kunt u telefonisch contact opnemen met het Parket-Generaal op bovenvermeld telefoonnummer.

Ik vertrouw erop u hiermee naar behoren te geïnformeerd.

Hoogachtend,

de Minister van Veiligheid en Justitie,
namens deze,
het College van procureurs-generaal,

H.J. Bolhaar

Tegen dit besluit kunt u binnen zes weken na de dag waarop dit is bekend gemaakt een bezwaarschrift indienen. Het bezwaarschrift moet door de indiener zijn ondertekend en bevat ten minste zijn naam en adres, de dagtekening, een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar is gericht en de gronden waarop het bezwaar rust. Dit bezwaarschrift moet worden gericht aan: de Minister van Veiligheid en Justitie, t.a.v. de Directie Wetgeving en Juridische Zaken, Sector Juridische Zaken, Postbus 20301, 2500 EH Den Haag.

Samenvatting van de aanleiding, het verloop, de resultaten en de besluitvorming in het Rolodex-onderzoek

Het Rolodex-onderzoek komt voort uit een ander strafrechtelijk onderzoek naar misbruik van jongens beneden de 16 jaar, dat zou plaatsvinden vanuit een (homo-)bordeel annex escortbureau in Amsterdam. Het onderzoek richtte zich op twee hoofdverdachten, de bordeelhouder "A" en één van diens 'ronselaars', "B".

Het onderzoek naar het homobordeel dat aanvankelijk in februari 1997 was opgestart en om recherche-tactische redenen was stopgezet, werd, na een onderbreking van enkele maanden, heropend in mei 1998. De reden voor heropening van dit eerder gestarte onderzoek was dat een verdachte "C" in een andere zedenzaak, uitvoerig begon te verklaren over de activiteiten vanuit dit homobordeel, hoewel dit geen samenhang leek te hebben met zijn eigen zaak (hij werd verdacht van verkrachting van de 14-jarige dochter van zijn partner).

In de verklaring die "C" op 17 juli 1998 heeft afgelegd, heeft hij de namen van twee toenmalige hoofdofficieren van justitie genoemd. Hij zou hun namen hebben zien staan op een rolodex van de bordeelhouder "A" met daarin diens klantenbestand. Hij verklaarde dat beide officieren van justitie diensten afnamen van het borddeel van "A" waarbij ook sprake zou zijn van jongens beneden de 16 jaar. Ook verklaarde "C" over zijn contacten met enkele politieambtenaren van het korps Amsterdam-Amstelland.

Naar aanleiding van deze verklaringen is onder verantwoordelijkheid van de Amsterdamse hoofdofficier van justitie op 25 augustus 1998 een multidisciplinair team geformeerd, bestaande uit personeelsleden van de Rijksrecherche, het Bureau Interne Onderzoeken en het bureau Sociale Jeugd- en Zedenpolitie (SJZP) Amsterdam. Gezien de gevoeligheid van de te onderzoeken feiten, werd door de leden van het team en direct betrokken leidinggevenden een geheimhoudersverklaring ondertekend.

Het team kreeg een driedelige opdracht, te weten:

- 1) Het verrichten van onderzoek naar een criminele organisatie, die zich bezig zou houden met productie van kinderporno en het prostitueren van jongens, waaronder jongens beneden de leeftijd van 16 jaar. Een en ander zou plaatsvinden vanuit de woning van de hoofdverdachte, bordeelhouder "A".
- 2) Het verrichten van onderzoek naar corruptie door personeelsleden van de regio-politie Amsterdam-Amstelland, en
- 3) Het verrichten van onderzoek naar vermeend seksueel misbruik van jongens beneden de leeftijd van 16 jaar door justitieambtenaren, waarbij de onder 1) genoemde organisatie betrokken zou zijn.

Het hoofdonderzoek onder 1) heeft geleid tot de vervolging en veroordeling van "A" en "B". Bij vonnis van de rechtbank Amsterdam van 26 februari 1999 werden zij tot respectievelijk drie jaar gevangenisstraf en vijftien maanden gevangenisstraf waarvan zes maanden voorwaardelijk, veroordeeld.

Het integriteitsonderzoek onder 2) is onderzocht door het Bureau Interne Onderzoeken van de Politie Amsterdam-Amstelland en is destijds intern door de politie afgehandeld.

Het Rolodex-onderzoek ziet uitsluitend toe op het laatste deelonderzoek 3). Het is genoemd naar de vermeende rolodex van bordeelhouder "A" met daarin diens klantenbestand. Deze rolodex (of kaartenbak) is overigens nooit aangetroffen bij doorzoekingen van woningen en locaties van verdachten.

Hoewel het Rolodex-onderzoek zich hoofdzakelijk richtte op de door getuige "C" gestelde betrokkenheid bij het homobordeel van de twee hoofdofficieren ("J1" en "J2"), is, lopende het onderzoek, ook een tweetal andere medewerkers met een juridische overheidsfunctie in beeld gekomen ("J3" en "J4"). Uit onderzoeksbevindingen van het hoofdonderzoek naar "A" en "B", zoals, getuigenverklaringen, taps en observaties, kwam naar voren dat deze twee personen afnemers waren van de homoseksuele diensten van het borddeel. De bevindingen met betrekking tot deze twee justitiemedewerkers zijn ook opgetekend in een rapport door de Rijksrecherche. Het Rolodex-onderzoek bevat daarmee vier Rijksrechercherapporten over onderzochte personen.

Het onderzoek van de Rijksrecherche bestond onder meer uit het horen van getuigen en verdachten uit het onderzoek naar "A" en "B", het confronteren van deze getuigen en verdachten met foto's van de justitieambtenaren en het verrichten van observaties bij het homobordeel. Tevens zijn de resultaten van de huiszoekingen die in het kader van het onderzoek naar "A" en "B" zijn gehouden bij het Rolodex-onderzoek betrokken.

De toenmalig hoofdofficier van justitie te Amsterdam heeft bij brieven van 18 maart 1999 de twee rijksrechercherapporten over "J1" en "J2" aan het College van procureurs-generaal toegezonden en daarbij geconcludeerd dat uit het hoofdonderzoek tegen "A" en "B" geen ondersteunende informatie naar voren is gekomen op grond waarvan een strafrechtelijk onderzoek tegen beiden gerechtvaardigd zou zijn. Het College van procureurs-generaal heeft in zijn vergadering van 24 maart 1999 vastgesteld dat de kwestie was terug te voeren op verklaringen van slechts één persoon ("C"), die bovendien bij de politie als onbetrouwbaar te boek stond. Het College kwam dan ook tot de voorlopige conclusie dat op grond van het onderzoek, "J1" en "J2" niet als verdachte konden worden beschouwd. Omdat het College van oordeel was dat het onderzoek niet kon worden afgesloten zonder de betrokkenen te horen, zijn zij vervolgens door de Rijksrecherche gehoord. Die verhoren, waarbij zij de cautie hebben gekregen, hebben niets aanvullends opgeleverd. Het College zag in zijn vergadering van 26 mei 1999 dan ook geen reden de in de vergadering van 24 maart 1999 getrokken voorlopige conclusies bij te stellen. Het College heeft de beide hoofdofficieren kort nadien schriftelijk van de conclusies van het College in kennis gesteld.

Het College heeft in zijn vergadering op 21 september 1999 gesproken over de rijksrechercherapporten met betrekking tot "J3" en "J4". Ook ten aanzien van deze justitiemedewerkers is in het Rolodex-onderzoek niet gebleken dat zij zich schuldig zouden hebben gemaakt aan strafbare feiten. Het College heeft geoordeeld dat een (nader) strafrechtelijk onderzoek niet gerechtvaardigd was, doch dat de leidinggevenden van "J3" en "J4" op de hoogte moesten worden gesteld van de bevindingen van het onderzoek.

Zoals ook al eerder gemeld in antwoorden op Kamervragen van 15 juni 2007 is de oud-SG van het ministerie van Veiligheid en Justitie op geen enkele wijze in het Rolodex-onderzoek naar voren gekomen, noch is er informatie aangetroffen waaruit blijkt dat hij enige bemoeienis heeft gehad met het onderzoek.

Chronologische inhoudsopgave Rolodex-dossier

1. Proces-verbaal van het verhoor op 17 juli 1998 van getuige "C" in de PI Lelystad.
2. Proces-verbaal van het verhoor van de moeder op 23 juli 1998 in het huis van bewaring te Breda.
3. Proces-verbaal inzake de uitgetypte getuigenverklaring "C", afgelegd op 12 augustus 1998.
4. Proces-verbaal van het verhoor op 11 september 1998 van getuige "C" in de PI Lelystad.
5. Proces-verbaal d.d. 24 september 1998 inzake adres- en woonplaatsgegevens van "J1" en "J2".
6. Foto's van betrokkenen.
7. Observatierapport van de Koninklijke Marechaussee d.d. 17 december 1998, betreffende de zaak Rolodex.
8. Observatierapport van de Koninklijke Marechaussee d.d. 12 januari 1999, betreffende de zaak Rolodex.
9. Rolodex analyse rapporten van de Rijksrecherche Unit Amsterdam
 - Totaaloverzicht informatie (samenvattingen van diverse pv's), mbt [gestelde] betrokkenheid justitiemedewerkers "J1", "J2", "J3" en "J4" bij kinderprostitutie d.d. 22 december 1998.
 - Delen uit verklaringen m.b.t. Rolodex/klantenbestand/kaartenbak/kaartjes.
10. Brief van de directeur van de Rijksrecherche aan het College van procureurs-generaal d.d. 27 januari 1999 inzake de aanpak rijksrecherche-onderzoeken met betrekking tot hoofdofficieren van justitie.

11. Rapport van de Rijksrecherche Amsterdam d.d. 2 februari 1999 aan de hoofdofficier van justitie te Amsterdam en het College van procureurs-generaal met als onderwerp 'onderzoek naar aanleiding van beschuldigingen van vermeende gepleegde strafbare feiten door "J1". Dit rapport is 25 pagina's en bestaat uit 1) aanleiding (onderzoek escortbureau "A", verhoor getuige "C"), 2) onderzoek (onderzoeksopdracht, gerechtelijk vooronderzoek contra "A" c.s., resultaat onderzoeksopdracht contra "A" c.s., nader verhoor getuige "C", aanhoudingen en onderzoek woningen, resultaat onderzoek n.a.v. verklaring getuige "C", gebruik foto sets, onderzoek antecedenten getuige "C", contacten met "C" 3) conclusies, 4) slotopmerkingen, 5) bijlagen. De bijlagen bestaan uit: proces-verbaal van verhoor van de moeder d.d. 26-5-1998, proces-verbaal van verhoor van de moeder d.d. 5-6-1998, proces-verbaal van verhoor van "C" d.d. 9-9-1998, proces-verbaal van verhoor van "C" d.d. 9-11-1998, proces-verbaal van verhoor van "A" d.d. 4-11-1998, proces-verbaal van verhoor van "A" d.d. 9-11-1998, proces-verbaal van verhoor van "G4" d.d. 18-12-1998, proces-verbaal van verhoor van "G2" d.d. 19-11-1998, proces-verbaal van verhoor van "G3" d.d. 24-11-1998, , proces-verbaal van verhoor van "G1" d.d. 12-11-1998, proces-verbaal van verhoor van "J4" d.d. 25-11-1998, proces-verbaal van verhoor van "B" d.d. 9-11-1998, proces-verbaal van onderzoek woning te Amsterdam, kopie van een bladzijde uit de groene agenda van "C", proces-verbaal van onderzoek telefoonnummer, proces-verbaal van verhoor van "B" d.d. 4-11-1998, proces-verbaal van verhoor van "G5" d.d. 9-11-1998.
12. Rapport van de Rijksrecherche Amsterdam d.d. 2 februari 1999 aan de hoofdofficier van justitie te Amsterdam en het College van procureurs-generaal met als onderwerp 'onderzoek terzake beschuldigingen van vermeende gepleegde strafbare feiten door "J2". Dit rapport is 16 pagina's en bestaat uit 1) aanleiding (onderzoek escortbureau, verhoor getuige "C"), 2) onderzoek (gerechtelijk vooronderzoek, resultaat onderzoeksopdracht m.b.t. "A" c.s., nader verhoor getuige "C", aanhoudingen en onderzoek woningen, gebruik foto map, resultaten onderzoek n.a.v. verklaring van "C", onderzoek antecedenten "C", 3) conclusies, 4) slotopmerkingen, 5) bijlagen. De bijlagen bestaan uit: proces-verbaal van verhoor van "C" d.d. 11-9-1998, proces-verbaal van verhoor van "C" d.d. 9-11-1998, proces-verbaal van verhoor van "A" d.d. 4-11-1998, proces-verbaal van verhoor van "A" d.d. 9-11-1998, proces-verbaal van verhoor van "B" d.d. 9-11-1998, proces-verbaal van verhoor van "G1" d.d. 12-11-1998, proces-verbaal van verhoor van "G2" d.d. 19-11-1998, proces-verbaal van verhoor van "G3" d.d. 24-11-1998, proces-verbaal van verhoor van "J4" d.d. 25-11-1998, proces-verbaal van verhoor van "G4" d.d. 18-12-1998, proces-verbaal van onderzoek i.v.m. 'Blauwe agenda' "C".
13. Brief van de hoofdofficier van justitie te Amsterdam aan het College van procureurs-generaal d.d. 18 maart 1999 Inhoudende de toezending van het proces-verbaal van de rijksrecherche alsmede ambtsberichten van de zaaksofficieren van justitie.

14. Ambtsbericht van de zaaksofficieren van justitie aan de hoofdofficier van justitie te Amsterdam d.d. 18 maart 1999 betreffende rijksrecherche onderzoek 980196-A.
15. Ambtsbericht van de zaaksofficieren van justitie aan de hoofdofficier van justitie te Amsterdam d.d. 18 maart 1999 betreffende rijksrecherche onderzoek 980196-B.
16. Oplegnotitie van de secretaris College ten behoeve van de Collegevergadering van 24 maart 1999, agendapunt 3: lopend onderzoek.
17. Vastgestelde notulen van de vergadering van het College van procureurs-generaal gehouden op 24 maart 1999 - zeer vertrouwelijk -.
18. Proces-verbaal van de Rijksrecherche Amsterdam van het verhoor op 31 maart 1999 van "J2".
19. Proces-verbaal van de Rijksrecherche Amsterdam van het verhoor op 1 april 1999 van "J1" en een aanvullend proces-verbaal m.b.t. het verhoor van "J1" d.d. 7 april 1999.
20. Vastgestelde notulen van de vergadering van het College van procureurs-generaal gehouden op 26 mei 1999 - zeer vertrouwelijk -.
21. Brief van het College van procureurs-generaal d.d. 7 juni 1999 aan "J1" waarin wordt bericht dat betrokkene op grond van het onderzoek niet als verdachte ex. art. 27 wordt beschouwd en dat voor het College de zaak daarmee is afgedaan.
22. Brief van 7 juni 1999 van het College van procureurs-generaal aan "J2" waarin wordt bericht dat betrokkene op grond van het onderzoek niet als verdachte ex. art. 27 wordt beschouwd en dat voor het College de zaak daarmee is afgedaan.
23. Rapport van de Rijksrecherche Amsterdam d.d. 10 juni 1999 aan de hoofdofficier van justitie te Amsterdam en het College van procureurs-generaal betreffende "J4" inzake onderzoek naar seksueel misbruik van kinderen beneden de leeftijd van 16 jaar. Dit rapport is 6 pagina's en bestaat uit 1) inleiding, 2) onderzoek naar seksueel misbruik van kinderen beneden de leeftijd van 16 jr, 2.1) samenvatting 3) conclusies, 4) slotopmerkingen, 5) bijlagen. De bijlagen bestaan uit: een overzicht van de gevoerde gesprekken tussen "J4" en "A"; de gesprekken waarin "J4" wordt genoemd; 1^e verklaring "J4"; 2^e verklaring "J4"; 3^e verklaring "J4"; 4^e verklaring "J4".
24. Brief van 9 juli 1999 van "J2" aan de voorzitter van het College van procureurs-generaal met als onderwerp onderzoek Rijksrecherche.

25. Brief van 14 juli 1999 van het College van procureurs-generaal aan "J2" inhoudende een tussenbericht naar aanleiding van diens brief van 9 juli 1999.
26. Brief d.d. 5 augustus 1999 van het College van procureurs-generaal aan "J2" met als onderwerp 'onderzoek rijksrecherche'.
27. Brief van "J2" aan de voorzitter van het College van procureurs-generaal d.d. 11 augustus 1999 met het verzoek te reageren op eerder door hem gestelde vragen.
28. Rapport van de Rijksrecherche Amsterdam d.d. 25 augustus 1999 aan de hoofdofficier van justitie te Amsterdam en het College van procureurs-generaal betreffende "J3" inzake onderzoek naar seksueel misbruik van kinderen beneden de leeftijd van 16 jaar. Dit rapport is 6 pagina's en bestaat uit 1) inleiding, 2) onderzoek naar seksueel misbruik van kinderen beneden de leeftijd van 16 jr, 3) conclusies, 4) aanbevelingen, 5) slotopmerkingen, 6) bijlagen. De bijlagen bestaan uit: proces-verbaal 980196/LTT.004; proces-verbaal 980196/T6-19A; proces-verbaal van onderzoek, drie foto's tijdens observatie.
29. Brief van de fungerend hoofdofficier van justitie te Amsterdam aan de teamleider Rijksrecherche d.d. 14 september 1999 inzake "J3".
30. Notitie d.d. 20 september 1999 over de hiervoor bedoelde brief.
31. Vertrouwelijk deel van de besluitenlijst van de vergadering van het College van procureurs-generaal gehouden op 21 september 1999 en de daarbij behorende oplegnotitie van de secretaris van het College.
32. Brief van de voorzitter van het College van procureurs-generaal aan de hoofdofficier van justitie te Amsterdam d.d. 23 september 1999 met als onderwerp RR 98/0196, en toezending kopie van deze brief aan de directeur van de Rijksrecherche.

